

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 stycznia 1971 r.

Nr 1

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 1 — z dnia 31 grudnia 1970 r. w sprawie ulg podatkowych z tytułu nakładów inwestycyjnych poniesionych przez rzemieślników i inne grupy podatników 1

ROZPORZĄDZENIE

- 2 — Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1970 r. w sprawie stosowania ulg podatkowych z tytułu inwestycji dla rzemieślników i innych grup podatników 4

OSWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 3 — z dnia 2 listopada 1970 r. w sprawie przystąpienia Republiki Południowej Afryki do Konwencji dotyczącej kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. 6
- 4 — z dnia 5 listopada 1970 r. w sprawie ratyfikacji przez Panamę i Mauritius Konwencji (nr 19) Międzynarodowej Organizacji Pracy o traktowaniu pracowników obcych na równi z krajowymi w zakresie odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pracy, przyjętej w Genewie dnia 5 czerwca 1925 r. 6
- 5 — z dnia 11 listopada 1970 r. w sprawie ratyfikacji przez Tunezję i Kamerun Konwencji (nr 77) dotyczącej lekarskiego badania zdolności do zatrudnienia w przemyśle dzieci i młodocianych, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r. 7
- 6 — z dnia 11 listopada 1970 r. w sprawie ratyfikacji przez Kamerun i Panamę Konwencji (nr 78) dotyczącej lekarskiego badania zdolności do zatrudnienia dzieci i młodocianych w zajęciach nieprzemysłowych, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r. 7
- 7 — z dnia 14 listopada 1970 r. w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 120) dotyczącej higieny w handlu i biurach, przyjętej w Genewie dnia 8 lipca 1964 r. 7
- 8 — z dnia 14 listopada 1970 r. w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 124) dotyczącej badania lekarskiego zdolności młodocianych do pracy pod ziemią w kopalniach, przyjętej w Genewie dnia 23 czerwca 1965 r. 7
- 9 — z dnia 14 listopada 1970 r. w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 123) dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do pracy pod ziemią w kopalniach, przyjętej w Genewie dnia 22 czerwca 1965 r. 8
- 10 — z dnia 19 listopada 1970 r. w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 122) Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej polityki zatrudnienia, przyjętej w Genewie dnia 9 lipca 1964 r. 8
- 11 — z dnia 19 listopada 1970 r. w sprawie ratyfikacji przez Ekwador Konwencji (nr 115) dotyczącej ochrony pracowników przed promieniowaniem jonizującym, przyjętej w Genewie dnia 22 czerwca 1960 r. 8

I

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1970 r.

w sprawie ulg podatkowych z tytułu nakładów inwestycyjnych poniesionych przez rzemieślników i inne grupy podatników.

Na podstawie art. 3, 4 i 5 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 29, poz. 246) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ulgi inwestycyjne przysługują z tytułu inwestycji dokonanych w okresie od dnia 1 stycznia 1971 r. do dnia 31 grudnia 1975 r.

§ 2. 1. Ulgi z tytułu nakładów inwestycyjnych wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 29, poz. 246, zwanej dalej „ustawą”, przysługują osobom prowadzącym:

1) zakłady rzemieślnicze,

2) zakłady przemysłu materiałów budowlanych produkujące wyłącznie:

- ceglę paloną lub wapienno-piaskową,
- wyroby betonowe i prefabrykaty, służące jako materiały ścienne,
- plyty „suprema”, trzciniowe i słomiane, służące jako materiały budowlane,
- dachówkę, pustaki i kafle,
- kręgi studzienne i rurki ceramiczne melioracyjne,
- wapno palone i hydratyzowane,
- gips palony,

- 3) zakłady przemysłu materiałów budowlanych eksploatujące wyłącznie kamień budowlany, żwir i piasek,
- 4) zakłady gastronomiczne i pensjonaty, z wyjątkiem prowadzących sprzedaż napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, z zastrzeżeniem, że ulgi inwestycyjne w zakresie budynków pensjonatowych dotyczą tylko budynków o powierzchni użytkowej do 220 m², przeznaczonych na cele pensjonatowe lub mieszkalno-pensjonatowe, jeżeli na cele mieszkalne właściciela pensjonatu przeznaczonych jest nie więcej niż 85 m² powierzchni użytkowej; ulgi inwestycyjne przysługują tylko od tej części nakładów inwestycyjnych, która proporcjonalnie przypada na kubaturę lokalu przeznaczonego na cele pensjonatowe,
- 5) zakłady nierzemieślnicze wykonujące usługi dla ludności i rolnictwa w zakresie naprawy i konserwacji przedmiotów gospodarstwa domowego lub przedmiotów osobistego użytku, prania, prasowania i maglowania bielizny, mycia, czyszczenia i smarowania pojazdów mechanicznych.

2. Ulgi inwestycyjne przysługują ponadto osobom prowadzącym zakłady rzemieślnicze z tytułu nakładów:

- 1) na wybudowanie, odbudowanie lub rozbudowanie własnych budynków mieszkalnych na własne cele mieszkalne albo na przeprowadzenie kapitalnych remontów takich budynków,
- 2) na nabycie oraz kapitalny remont samochodów ciężarowych i półciężarowych przez rzemieślników prowadzących zakłady mechaniki pojazdowej i wykonujących w przeważającej mierze świadczenia w zakresie pomocy drogowej oraz przez rzemieślników wykonujących wzmiankowaną branżę budowlanej i piekarstwo, o ile samochody te są im niezbędne do transportu materiałów, maszyn i urządzeń na różne miejsca wykonywania robót, a jeżeli chodzi o piekarstwo — do rozwożenia pieczywa.

§ 3. 1. Ulgi inwestycyjne z tytułu nakładów inwestycyjnych określonych w § 2 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 stosuje się na obszarze całego Państwa.

2. Ulgi inwestycyjne z tytułu nakładów określonych w § 2 ust. 2 pkt 1 stosuje się do rzemieślników, którzy prowadzą zakłady i dokonali inwestycji:

- 1) na obszarze m. Wrocławia oraz województw koszalińskiego, olsztyńskiego, opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego oraz powiatów elckiego, gołdapskiego i oleckiego w województwie białostockim, m. Elbląga oraz powiatów elbląskiego, kwidzyńskiego, lęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego w województwie gdańskim, m. Piły i powiatu trzecieńskiego w województwie poznańskim oraz powiatu leskiego i ustrzyckiego w województwie rzeszowskim,
- 2) na pozostałym obszarze Państwa w miejscowościach liczących do 25 tys. mieszkańców.

§ 4. Ulgi inwestycyjne przysługują, gdy nakłady inwestycyjne przekroczą w zakładach rzemieślniczych i zakładach przemysłu materiałów budowlanych 5.000 zł, a w pozostałych zakładach — 10.000 zł.

§ 5. 1. Ulgi z tytułu inwestycji określonych w art. 1 ustawy przysługują również podatnikom, którzy dokonali inwestycji w okresie nie przekraczającym dwóch lat bezpośrednio poprzedzających rozpoczęcie działalności gospodarczej.

2. Ulgi z tytułu budowy, odbudowy lub rozbudowy budynków, o których mowa w art. 1 pkt 1 ustawy i w § 2

ust. 2 pkt 1, przysługują z tytułu nakładów poniesionych tylko na jeden zakład i jeden budynek mieszkalny.

§ 6. 1. Jeżeli podatnik korzystał z ulgi inwestycyjnej z tytułu nabycia maszyny lub urządzenia, które zbył przed upływem pięciu lat od daty nabycia, nie może korzystać z ulgi inwestycyjnej z tytułu nabycia w okresie tych pięciu lat takiej samej maszyny lub takiego samego urządzenia. O zbyciu maszyny lub urządzenia przed upływem pięciu lat od daty nabycia podatnik jest obowiązany zawiadomić właściwy organ finansowy w terminie 7 dni od daty dokonania transakcji.

2. Na równi z inwestycjami dokonanymi w budynku własnym traktuje się:

- 1) inwestycje dokonane w budynku współmałżonka,
- 2) inwestycje dokonane w budynku stanowiącym własność Państwa, jeżeli poniesione nakłady inwestycyjne całkowicie obciążają podatnika i nie zostaną mu zwrócone w jakiegokolwiek formie,
- 3) budowę pawilonów rzemieślniczych na gruncie stanowiącym własność Państwa i przechodzących po określonym czasie na własność Państwa.

3. W razie przejścia własności przedmiotu, w związku z którym przyznana była ulga inwestycyjna, zbywca traci prawo do dalszego korzystania z ulgi, poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zbycie tego przedmiotu. Nabywcy nie przysługuje prawo korzystania z tej ulgi, z wyjątkiem wypadków, gdy nabycie nastąpiło w drodze dziedziczenia zakładu, a spadkobierca prowadzi nadal otrzymany w spadku zakład. O zbyciu przedmiotu w okresie korzystania z ulgi z tytułu nakładów dotyczących tego przedmiotu podatnik jest obowiązany zawiadomić właściwy organ finansowy w terminie określonym w ust. 1.

4. Jeżeli podatnik w okresie uprawniającym do korzystania z ulgi inwestycyjnej utracił uprawnienia do wykonywania działalności gospodarczej, w związku z którą uzyskał ulgę, lub wykonywał działalność niezgodnie z posiadanymi uprawnieniami, traci on prawo do ulgi poczynając od roku podatkowego, w którym zaszła ta okoliczność. W razie gdy ulga inwestycyjna za wspomniany okres została już wykorzystana, kwota zrealizowana z tytułu ulgi podlega zwrotowi w terminie 14 dni od daty zawiadomienia podatnika o utracie prawa do ulgi.

§ 7. 1. W razie wybudowania budynku podlegającego obowiązkowemu ubezpieczeniu wysokość sum wydatkowanych na budowę przyjmuje się w kwocie odpowiadającej sumie ubezpieczenia tego budynku ustalonej przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń dla obowiązkowego ubezpieczenia budynków i wykazanej w dowodzie ubezpieczeniowym. Jeżeli podatnik zgłosi wniosek o ustalenie sumy wydatków poniesionych na wybudowanie budynku na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków), wydatki te powinny być ustalone w sposób podany we wniosku podatnika, z tym że kwota nakładów inwestycyjnych przyjęta za podstawę do ustalenia ulgi nie może być wyższa od sumy ubezpieczenia tego budynku o więcej niż 25%.

2. Jeżeli wybudowany budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu, za podstawę do ustalenia ulgi przyjmuje się wartość nakładów ustaloną na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków) zakupu materiałów budowlanych zużytych przy wykonywaniu inwestycji oraz poniesione koszty robocizny udowodnione oryginalnymi dowodami (rachunkami).

3. W razie wykonania inwestycji w postaci odbudowy, rozbudowy lub kapitalnego remontu budynku, za podstawę obliczenia ulgi przyjmuje się wartość nakładów, ustaloną

na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków) zakupu materiałów budowlanych zużytych przy wykonywaniu inwestycji z doliczeniem kosztów robocizny w wysokości określonej w tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia. Na wniosek podatnika o ustalenie kosztów robocizny na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków), koszty te powinny być ustalone w sposób podany we wniosku podatnika. Prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej ustala w ramach tabeli — w zależności od warunków miejscowych — procent kosztów robocizny w stosunku do wartości materiałów, jaki będzie stosowany na obszarze danego powiatu (miasta, dzielnicy).

4. Opłaty za sporządzenie projektu i kosztorysu, za zezwolenie na budowę, za przewóz materiałów przeznaczonych na budowę oraz za przewóz maszyn, udowodnione oryginalnymi dowodami (rachunkami), stanowią wydatki związane z nakładami inwestycyjnymi. Wydatków tych nie uwzględnia się jednak w razie przyjęcia kosztów budowy nowego budynku w wysokości sumy ubezpieczenia budynku, ustalonej przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń dla obowiązkowego ubezpieczenia budynków (ust. 1). Wartość robocizny własnej podatnika oraz wartość robót wykonanych w jego zakładzie przez niego i jego pracowników nie stanowią wydatków związanych z nakładami inwestycyjnymi i wartości tych nie uwzględnia się przy ustalaniu kosztów robocizny.

§ 8. 1. Ulgi inwestycyjne ustala się w wysokości:

- 1) 50% sum wydatkowanych na inwestycje określone w art. 1 ustawy,
- 2) 30% sum wydatkowanych na inwestycje określone w § 2 ust. 2 pkt 1, dokonane na obszarach wymienionych w § 3 ust. 2 pkt 1,
- 3) 15% sum wydatkowanych na inwestycje określone w § 2 ust. 2 pkt 1, dokonane na obszarach wymienionych w § 3 ust. 2 pkt 2,
- 4) 25% sum wydatkowanych na inwestycje określone w § 2 ust. 2 pkt 2.

2. Jeżeli inwestycja dotyczy budynku, którego część stanowi lokal użytkowy przeznaczony na zakład, a część lokal mieszkalny, nakłady inwestycyjne na każdy z tych lokali przyjmuje się w wysokości odpowiadającej stosunkowi kubatury każdego z lokali do ogólnej kubatury budynku.

§ 9. Łączna kwota ulg z tytułu wszystkich inwestycji zakończonych po dniu 31 grudnia 1970 r. nie może przekroczyć kwoty:

- 1) 100.000 zł na jeden zakład przemysłu materiałów budowlanych; dotyczy to również takich zakładów prowadzonych w ramach uprawnień rzemieślniczych,
- 2) 50.000 zł dla pozostałych zakładów.

§ 10. 1. Kwotę ulgi potrąca się z podatku dochodowego albo zryczałtowanych podatków obrotowego i dochodowego, należnych z tytułu prowadzenia zakładu za okres od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została zakończona inwestycja aż do całkowitego wykorzystania ulgi, nie dłużej jednak niż przez pięć lat podatkowych, licząc od roku podatkowego, w którym zakończono inwestycję.

2. Okres potrącania ulgi z podatków dla rzemieślników opłacających podatki obrotowy i dochodowy:

- 1) w formie karty podatkowej — wynosi dziesięć lat,
- 2) w formie mieszanej (karta podatkowa, ryczałt, zasady ogólne) — wynosi siedem lat,

licząc od roku podatkowego, w którym zostały zakończone inwestycje. Jeżeli jednak w okresie, o którym mowa w za-

nię poprzedzającym, rzemieślnik był opodatkowany na zasadach ogólnych lub w formie ryczałtu przez okres pięciu lat, suma potrąceń nie może przekroczyć sumy podatków ustalonych za okres tych pięciu lat.

3. Jeżeli podatnik posiada poza działalnością gospodarczą objętą ulgami inne źródło lub źródła przychodów, kwotę ulgi potrąca się z tej części podatku, jaka przypada proporcjonalnie na działalność objętą ulgami. Zasadę tę stosuje się odpowiednio, gdy małżonkowie, posiadając odrębne źródła przychodów, są opodatkowani łącznie podatkiem dochodowym.

4. Kwotę ulgi przypadającą od nakładów poniesionych z pożyczek bankowych potrąca się z podatków odpowiednio w miarę spłaty tych pożyczek, nie dłużej jednak niż przez dziesięć lat podatkowych, licząc od roku podatkowego, w którym została zakończona inwestycja; do kwoty spłaconych pożyczek nie wlicza się odsetek uiszczonych od tych pożyczek.

§ 11. Jeżeli podatnik na podstawie szczególnych przepisów korzysta ze zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego z tytułu uruchomienia nowego zakładu, to na poczet ulgi inwestycyjnej z tytułu nakładów dokonanych przed uruchomieniem zakładu oraz w okresie korzystania ze zwolnienia zalicza się należności podatkowe, jakie z tytułu podatku dochodowego lub zryczałtowanych podatków obrotowego i dochodowego podatnik byłby obowiązany uiścić, gdyby nie korzystał ze zwolnienia. Należności te ustala się w takiej formie i wysokości, w jakiej podatnik byłby obowiązany je opłacać w zależności od formy opodatkowania zakładu (karta podatkowa, ryczałt lub zasady ogólne), i o kwotę tych należności zmniejsza się kwotę ulgi inwestycyjnej.

§ 12. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą na obszarze województwa (miasta wyłączonego z województwa) lub jego części:

1) wyłączyć z ulg inwestycyjnych:

- a) w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości — nakłady inwestycyjne poniesione przez rzemieślników prowadzących zakłady produkcyjne albo pracujących wyłącznie lub prawie wyłącznie dla gospodarki społecznej; wyłączenie może objąć wszystkie lub tylko niektóre rzemiosła,
- b) w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — nakłady inwestycyjne poniesione na prowadzenie zakładów przemysłu materiałów budowlanych,
- c) w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej i z Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki — nakłady inwestycyjne poniesione na pensjonaty,
- d) nakłady inwestycyjne poniesione na cele mieszkaniowe,

- 2) zmniejszyć wysokość ulg określonych w § 8 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 w stosunku do wszystkich albo niektórych rodzajów działalności objętych ulgami, nie niżej jednak niż do 20% sum wydatkowanych na inwestycje,
- 3) podwyższać łączną kwotę ulg, o której mowa w § 9, do kwoty 100.000 zł dla pensjonatów oraz dla tych rzemieślników, które uznają za szczególnie potrzebne na swoim terenie.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do inwestycji zakończonych po dniu 31 grudnia 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1970 r. (poz. 1).

TABELA PROCENTOWYCH NARZUTÓW DO WARTOŚCI MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH DLA SZACUNKOWEGO OBLICZANIA KOSZTÓW ROBOCIZNY

Lp.	Grupy materiałów budowlanych	Procentowy narzut od — do
1	betoniarskie i murarskie	45 — 65
2	blacharskie i dekarские	65 — 80
3	ciesielskie i stolarskie	65 — 80
4	instalacyjno-elektryczne	70 — 85
5	malarskie	85 — 100
6	szklarskie	30 — 40
7	ślusarskie	60 — 75
8	zduńskie	45 — 60
9	studniarskie	35 — 45
10	inne	40 — 60

2

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1970 r.

w sprawie stosowania ulg podatkowych z tytułu inwestycji dla rzemieślników i innych grup podatników.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1966 r. Nr 10, poz. 66), art. 6 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 29, poz. 246) oraz art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1 i z 1964 r. Nr 41, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Środkami trwałymi w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1966 r. Nr 10, poz. 66) oraz art. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 29, poz. 246) są maszyny i urządzenia techniczne, które w okresie użytkowania biorą udział w powtarzających się procesach gospodarczych lub im służą i których okres użytkowania ze względu na ich zwykłą przydatność techniczną przekracza pięć lat, a cena nabycia lub wytworzenia przekracza kwotę 1.000 zł.

2. Za środki trwałe w zakładach gastronomicznych i pensjonatach uważa się maszyny i urządzenia, których okres użytkowania ze względu na ich zwykłą przydatność przekracza 1 rok, a cena nabycia przekracza kwotę 1.000 zł, z tym że jeżeli chodzi o pierwsze wyposażenie nowo uruchamianych zakładów gastronomicznych w meble oraz pensjonatów w meble i pościel, to nie stanowi przeszkody do przyznania ulgi inwestycyjnej okoliczność, że koszt nabycia poszczególnego przedmiotu wchodzącego w skład umeblowania zakładu gastronomicznego oraz umeblowania i pościeli pensjonatu nie przekracza kwoty 1.000 zł.

§ 2. 1. Remontem kapitalnym jest naprawa, wymiana lub uzupełnienie uszkodzonych elementów budynku, maszyny albo urządzenia, wykonane w celu przywrócenia tym przedmiotom sprawności technicznej, zmniejszonej na skutek zużycia lub uszkodzenia w związku z ich eksploatacją, jeżeli koszt tego remontu wynosi:

1) ponad 1 do 70% wartości budynku w stanie nowym, nie mniej jednak niż 5.000 zł,

2) ponad 30% wartości maszyny, urządzenia lub samochodu w stanie nowym.

2. Nie uważa się za remonty kapitalne napraw, które w celu zachowania ciągłości użytkowej przedmiotu (środka trwałego) powinny być wykonywane bieżąco.

§ 3. 1. Na równi z nowymi maszynami i urządzeniami, o których mowa w art. 1 ustaw wymienionych w § 1 ust. 1, traktuje się używane maszyny i urządzenia nabyte przez podatnika od jednostki gospodarki społecznej oraz maszyny i urządzenia złożone z części używanych maszyn i urządzeń nabytych w tym celu przez podatnika od jednostki gospodarki społecznej.

2. Nabycie nowych maszyn i urządzeń powinno być stwierdzone dowodem zakupu od przedsiębiorstwa trudniącego się na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej produkcją, montażem lub sprzedażą nowych maszyn i urządzeń, a nabycie używanych maszyn i urządzeń albo ich części — dowodem zakupu od jednostki gospodarki społecznej.

3. Nabycie maszyny lub urządzenia na licytacji przeprowadzonej przez komornika skarbowego traktuje się na równi z nabyciem od jednostki gospodarki społecznej.

4. Nabycie używanych maszyn i urządzeń albo ich części za pośrednictwem rzemieślniczej spółdzielni zaopatrzenia i zbytu uprawnia do korzystania z ulg inwestycyjnych tylko w wypadku, gdy poprzednim ich właścicielem była jednostka gospodarki społecznej.

5. Nabycie maszyn i urządzeń albo ich części w przedsiębiorstwie sprzedaży komisowej nie uprawnia do korzystania z ulg inwestycyjnych.

6. Ulgi nie przysługują w razie stwierdzenia przez organ finansowy, że nabyte maszyny lub urządzenia nie zostały zainstalowane w zakładzie i nie biorą udziału w procesie produkcji lub w świadczeniu usług.

7. Za maszyny i urządzenia, o których mowa w art. 1 ustaw wymienionych w § 1 ust. 1, uważa się również maszyny i urządzenia, które mogą być wykorzystywane w procesie produkcji lub w świadczeniu usług bez potrzeby ich